

Komisija v skladu s sodno prakso Sodišča (glej sodbe Komisija proti Španiji, C-463/00; Komisija proti Franciji, C-483/99; Komisija proti Belgiji, C-503/99; in Komisija proti Nizozemski, C-282/04 in C-293/04) torej meni, da zadevna ureditev presega tisto, kar je potrebno za zasledovanje javnih interesov, ki so določeni v členu 1.2 uredbe z dne 10. junija 2004, in da je v nasprotju s členoma 56 ES in 43 ES. Komisija meni, da bi bil namen nadzora bistvenih interesov države za sektorje, ki so urejeni s temi predpisi, kot na primer energijski, plinski in telekomunikacijski sektor, lahko dosežen s sprejetjem manj omejujočih regulativnih ukrepov dejavnosti kot na primer takih iz Direktive 2003/54/ES ⁽¹⁾ in Direktive 2003/55/ES ⁽²⁾ ali Direktive 2002/21/ES ⁽³⁾ in direktiv 2002/19/ES ⁽⁴⁾, 2002/20/ES ⁽⁵⁾, 2002/22/ES ⁽⁶⁾ in 2002/58/ES ⁽⁷⁾. Komisija meni, da naj bi poleg tega ista ureditev zagotavljala varstvo najmanjše nacionalne preskrbe in da ni vzročne zveze med potrebo po zagotavljanju preskrbe z energijo, zagotavljanju javnih služb in nadzorom nad lastniško strukturo oziroma upravo podjetja.

⁽¹⁾ UL L 176, str. 37.
⁽²⁾ UL L 176, str. 57.
⁽³⁾ UL L 108, str. 33.
⁽⁴⁾ UL L 108, str. 7.
⁽⁵⁾ UL L 108, str. 21.
⁽⁶⁾ UL L 108, str. 51.
⁽⁷⁾ UL L 201, str. 37.

Tožba, vložena 16. julija 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-331/07)

(2007/C 247/06)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Tserepa-Lacombe in F. Erlbacher)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za odpravo velikega pomanjkanja

osebja v službah, ki v Grčiji izvajajo veterinarske preglede, kar lahko vpliva na pravilno in učinkovito izvajanje veterinarske zakonodaje Skupnosti, ni izpolnila obveznosti iz te zakonodaje;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo Komisija Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela upravnih ukrepov, zakonsko predpisanih, prvič, za prenos obveznosti iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1, spremenjena s popravkom iz UL L 191 z dne 28. maja 2004, str. 1, v nadaljevanju: Uredba 882/2004) in obveznosti zagotavljanja zadostnega števila ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja, da se omogoči učinkovito izvajanje uradnega nadzora ter, drugič, za prenos obveznosti, ki jo določajo določbe veterinarske zakonodaje Skupnosti glede financiranja osebja, potrebnega za izvajanje predpisanih veterinarskih pregledov, ni izpolnila obveznosti iz te zakonodaje.

Komisija meni, da veterinarska zakonodaja Skupnosti države članice zavezuje, da zagotovijo mnogo nadzorov in pregledov v zvezi z uporabo pogojev in zahtev, ki jih ta zakonodaja določa. Nekateri določbe, med drugim člen 4(2)(c), Uredbe 882/2004, torej določajo, da morajo imeti države članice zadostno število ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja za izvajanje veterinarskih pregledov. Poleg tega mnoge izmed teh določb bodisi izrecno določajo, da je določene veterinarske preglede – katerih načini izvedbe so tudi bolj ali manj natančni – treba izvesti, bodisi opredeljujejo pogoje in zahteve, ki predhodno predvidevajo obstoj veterinarskih pregledov.

Vendar Komisija, sklicujoč se na številna poročila Urada za prehrano in veterino Komisije (FVO), poudarja, da ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, in celo po tem roku ter kljub trudu grških organov, Helenska republika ni sprejela vseh potrebnih ukrepov, da bi popravila napake, ki so ji očitane. Od leta 1998 je imel FVO veliko inšpekcijskih pregledov v Grčiji, v okviru katerih je ugotovil veliko pomanjkanje osebja v službah za uradni nadzor, ki ga določa zakonodaja Skupnosti, na vseh upravnih ravneh. Ugotovljeno pomanjkanje je bilo tako, da po mnenju strokovnjakov Komisije, uradnih nadzorov, ki so bili nepogrešljivi za zagotovitev učinkovite uporabe zakonodaje Skupnosti na področju zaščite živali, ni bilo mogoče izvesti, programi za boj in zaustavljanje boleznih živali niso bili končani, pravila za zaščito živali pa se niso spoštovala.

Priporočila, naslovljena na grške organe, se v večini niso izvedla ali pa so se izvedla pomanjkljivo. Poleg tega poročila izražajo zaskrbljujočo naravo uradnih nadzorov v Grčiji.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Hannover (Nemčija) dne 19. julija 2007
– Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co.
KG proti Niedersächsische Landesmedienanstalt für
privaten Rundfunk**

(Zadeva C-336/07)

(2007/C 247/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Intervenienti: Norddeutscher Rundfunk in 39 drugih

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je predpis, kot je člen 37(1) zakona dežele Spodnja Saška o medijih (Niedersächsisches Mediengesetz), združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če je kabelski operater prisiljen, da v več kot polovico razpoložljivih kanalov, ki se trajno uporabljajo analogno, vključi programe, ki se sicer – čeprav v primeru dežele Spodnja Saško ne povsod – že z uporabo tehnologije DVB-T standard oddajajo prizemno?
2. Ali je predpis, kot je člen 37(1) zakona dežele Spodnja Saška o medijih, združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če je kabelski operater prisiljen tudi na

tistih področjih zvezne dežele vključiti televizijske programe v svoja analogna kabelska omrežja, kjer bi lahko končni kabelski uporabnik v vsakem primeru s pomočjo zemeljske antene in dekoderja sprejemal televizijske programe z uporabo tehnologije DVB-T standard?

3. Ali je pod pojmom „televizijske storitve“ v smislu člena 31 (1), prvi stavek, Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES treba razumeti tudi ponudnike medijskih storitev oziroma televizijske medije, kot je npr. televizijska prodaja?
4. Ali je predpis, kot je člen 37(2) zakona dežele Spodnja Saška o medijih, združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če mora v primeru pomanjkanja kanalov pristojni nacionalni organ določiti vrstni red proslincev, kar ima za posledico polno zasedenosti kanalov, ki so na razpolago kabelskemu operaterju?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. julija
2007 vložilo Corte d'appello di Torino (Italija) – Bavaria
N.V. in Bavaria Italia s.r.l. proti Bayerischer Brauerbund e.V.**

(Zadeva C-343/07)

(2007/C 247/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte d'appello di Torino

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bavaria N.V. in Bavaria Italia s.r.l.

Tožena stranka: Bayerischer Brauerbund e.V.

Vprašani za predhodno odločanje

- 1) Ali je Uredba Sveta ES št. 1347/2001 (¹) z dne 28. junija 2001 nična, morebiti tudi zaradi ničnosti, ki izhaja iz drugih aktov, iz naslednjih vidikov: